

[Socialministeren]

Vi har også lige gennemført en ændring af aktiveringsordningen, der vil give bedre muligheder for at ansætte personale i daginstitutioner, og vi arbejder desuden med en forlængelse af den ordning ud over 1993. Og i det hele taget indgår situationen for pasning af børn i de forhandlinger, der er med kommunerne om økonomien i 1994.

Så de initiativer, regeringen er i gang med, falder meget godt i tråd med hele hensigten i SF's forslag. Og jeg tror egentlig, at vi kan komme et meget langt stykke ad vejen med nogle af de initiativer, vi er i gang med, og som altså handler om en orlovsordning og om et øget incitament for kommunerne til at skaffe flere pladser, og andre initiativer, som det selvfølgelig er lidt svært at komme nærmere ind på, i og med at man er i forhandlinger med kommunerne.

Jeg tror og håber derfor på, at vi i fællesskab i en overskuelig fremtid, som jo egentlig ligger inden for den tidsramme, der også er i SF's forslag, kan få nedbragt ventelisterne, sådan at vi opnår det, jeg selv har formuleret som et mål, nemlig at det skal være sådan, at ingen forældre skal være nødt til at tage en privat pasningsordning, som de ikke selv bryder sig om. I den forstand må målet være valgfrihed, og det er altså også regeringens mål. Så jeg håber, at vi dér kan trække på samme hammel.

Jan Petersen (S):

For dem, hvis børn er på ventelister, har det lange udsigter med at få plads, hvis man skal følge SF's beslutningsforslag helt til 1996. Det kan nok kræve nogen ekstra tålmodighed. Den har vi ikke i Socialdemokratiet. Vi vil have gjort noget ved ventelisterne hurtigst muligt.

Til gengæld vil vi have det gjort på en måde, som sikrer, at vi ikke sender en kæmpe gældsregning til de børn, der ikke kan få plads i øjeblikket. Derfor har vi den synsvinkel her, at vi statsfinansielt skal have det til at fungere, også i år, næste år og de kommende år.

De to hensyn kan jo være svære at få til at gå op. Jeg vil sige helt klart, at vi deler SF's intention: at der skal være plads til alle, og at ventelisterne derfor skal fjernes. Regeringen har foreløbig sat sig det mål, at de skal nedbringes. Det er for at være realistisk. Det er der formodentlig også en række SF'ere i en række kommunalbestyrelser med store ventelisteproblemer som vil være enige med os i.

Men når det så er sagt, vil jeg også godt sige, at det afgørende jo ikke bare er at få ansat flere pædagoger, få oprettet flere daginstitutioner og få flere dagplejepladser. Det er også vigtigt at få den synsvinkel ind i diskussionen, som SF's beslutningsforslag ikke har medtaget: Hvordan forbedrer vi familiepolitikken, hvordan forbedrer vi forholdet mellem arbejdsliv og familieliv? Og dér går vi selvfølgelig i Socialdemokratiet fuldstændig ind for den linie, som regeringen har lagt: at vi i højere grad skal anvende orlovsmuligheder, finde en god og varig forældreorlovsordning, og dermed lette arbejdspresset i børnefamilierne, som jo i al beskedenhed er dem, der arbejder mest af alle her i landet.

Det er altså den ene udfordring: at få den orlovsreform kørt ind, sådan at folk ser den som en reel mulighed for at få mere tid sammen med deres børn. Det savner vi i SF's beslutningsforslag. Det andet går ud på reelt at få udbygget kapaciteten i årene fremover, sådan at den stigende efterspørgsel, vi taler om – med det markedsstyrede ordvalg, vi efterhånden har tillagt os herinde – den efterspørgsel, der er hos forældrene, kan imødekommes inden for en overskuelig årrække. Her kan der kun være tale om kapacitetsudbygninger, og dér respekterer vi, at regeringen i øjeblikket forhandler med kommunerne om den kommunale økonomi, men vi forventer, at det indebærer, at der sker en fortsat udbygning af kapaciteten i de kommende år.

Aktiveringsordningen har givet visse driftsbidrag, som vi forventer fortsætter under en eller anden form. Vi håber, at det alt i alt i årene fremover betyder, at der også kommer et ordentligt hug nedad her. Vi ser ikke løsningen på det her problem i form af, at der bare bliver stoppet flere børn ind i de eksisterende dagtilbud. Grænsen er nået, og vi er enige med SF i en mere konkret del af forslaget, der går på, at man skal være opmærksom på, om der er tilstrækkeligt med uddannede pædagoger. Det problem er vi enige i. Vi ser faktisk for os, at der vil være mangel på pædagogisk uddannet personale i institutionerne i nogle år, indtil kapaciteten på pædagoguddannelserne er slået igennem i form af færdiguddannede. Der er i pladsforliget om de videregående uddannelser taget højde for det, men vi vil være meget optaget af, om det også holder.